

Psalmus

die laude tuaz) imo etia toto corpe: vñ supra: bñdicā dñm
in omni tpe tota die laudat qui a pctō cessat t bonū qđ de
bet facere nō omittit. vñ dic Aug. Negocia agis noli frau
de facere t laudasti deum in innocentia operum tuorum.

Pd. xxxv.

Psalmus

XXXV

Dixit iniustus vt delinquat in semet
ipso: nō ē timor dei ante oculos ei².
Dixit iniustus) Cœlul³. In finē p̄. dauid. seruo dñi. Su
pra oñdit xp̄s t viri iustus se habuisse victoriā de inimicis.
h aut oñdit oia bona cē nō a nobis s̄ a deo. mala aut a no
bis t agit. pp̄: ie d̄ errorē dicentū mala eē ex p̄stellatione: ex
fato: ex virtute nature: bona aut ex boie t libero arbitrio. vñ
is ē sensus tituli. p̄. Tendes (in finē) ascribit dauid. i. iu
sto seruo dñi. iustus ei de seruis dñi nō dñs. dñs autē dici
posset nō fuus si a se bona h̄et. si o fuus dñi d̄r: qz ea bo
na q̄ bz a dñio se recognoscit br̄: vñ dicit bea. Hern. Fide
lis re vera fuus dñi es: si de glia dñi t si nō excunte a te tñ
trāseunte q̄ te nihil tuis m̄ amb̄ adh̄erere p̄tingat. Et ē p̄.
iste bipartit? In p̄ma p̄ oñdit malū ab boie eē. In scda
oñdit bona a deo eē ibi (dñe i celo) Ostēdit p̄ petm ab ho
mine eē duab̄ rōnibus. P̄ma rō ē qz nō ex surreptione s̄
ex deliberatiōe facit petm qd̄ notaç cū dicit (Dixit iustus)
i. deliberavit. Scda rō ē qz nō ex ignorātia facit peccatuz
q̄si putas nō eē petm s̄ ex certa sciētia sciēt deo displicere
qd̄ notaç cū dicit (qm̄ dolose egit) vt postea dicem⁹ dicit
ergo (dixit iniustus) Iuistus dr p̄tō: t p̄cipue infidelis
qui nō tribuit deo qd̄ suū ē. s. fidē. timorē t amore: vel iu
stus sciēs bonū t faciēs malū vt theolog⁹. mal⁹ q̄ de sciē
tia sua nō reddit dee tributū debiti. p̄mo nec sibi nec pro
ximo fructū (dicit). i. deliberavit (in semetip̄o). i. in cogita
tu cordis. vñ alia l̄ra bz (dixit impius) i medio cordis sui
quid (dixit) vt delinquat. q. d. p̄ industria peccauit et ex ipso
suo dñi derelict. Job. xxvii. q̄si de industria recesserit ab
eo t hoc fecit (qz nō ē timor dei an̄ oculos ei²) qui si eē nō
peccaret: qz sicut d̄ Eccl. i. Timor dñi expellit petm. Nā
qui siq̄ timore ē nō poterit iustificari: t qz sicut d̄ i p̄. Ti
mor ē iustū sapiētū q̄ caret iustū carebit t fine. Eccl. xxvii
Nihil melius q̄ timor dei: t nihil dulcius q̄ recipere i mā
datis dei. Et posset quis dicere excusando iniustū his ve
re licet ex ipso secerit id qd̄ peccatū ē nō tamen scibat
hoc deo displicere nec esse peccatum: t ideo ignorātē pec
cauit hoc remouet cum subiungit.

Quoniam dolose egit in conspectu eius:
inueniatur iniquitas eius ad odium.

Qm̄ t̄. q. d. p̄atio q̄ dei timor nō ē an̄ oculos eius: et
q̄ nō ignoranter peccauit (qm̄ dolose egit in conspectu ei²)
sc̄z dei. i. corde vbi sol⁹ dens cōspicivt d̄. i. Reg. xvij. q. d.
dum deū conspiceret. a. noticiā eius haberet t sc̄ret se con
spici ab eo cui oculis nuda sunt oia t apta. Hebre. v. Pe
care nō timuit: t hoc est dolose egit. quod duplicitate expo
ni potest (dolose egit) id est dolum fecit proximo vel (do
lose egit) i. hoc ipm̄ quod cognoscēs deū peccauit dolus
fuit. Prover. xij. Dolus in corde cogitatiū mala. Et notā
dum q̄ quidā vident t timent vt boni theologi. p̄. Vide
bunt me t letabunt. quidā vident deū t nō timet vt mali
theologi. p̄. Omnes videntes me deriserūt me: quidā nō
vident tamē vt boni layci. Job. xx. Quia vident me tho
mī credidisti beati qui nō vi. t̄. quidā nec vident nec timet
vt pagani. i. Cor. xij. Qui ignorat ignorabit p̄m̄ veraci
ter agit. secūdū dolose agunt. terciū agunt simplicē. q̄rti igno
ranter t vere (dolose egit) ita vt (inueniāt iniquitas) i. ine
qualitas que est intervitā t scientiā (eius ad odium). s. dei. i.
q̄ deū oderit: si ei deū quē videt diligenter libētius ei q̄ pec
cato adh̄eret: vnde cuz peccato adh̄eret sequit̄ q̄ deūm
odit: vel (ad odium dei) i. quod deus oderit eum: si efi de
simpliciter operātes iniquitatē odit sicut dicit in p̄. Odi
sti oēs qui operant̄ iniquitatē: multomagis odit eos q̄ ex
pura malitia peccant. Itē cōspectus dei dicit̄ sancuariū
vñ de Ero. xij. Non apparebis in cōspectu meo vacans
i. hoc conspectu dei dolose agūt clerici sacerdotes t prela

ti qui oues suscepserūt pascendas t custodiendas t ip̄ cas
excoziant auferedo tempalia t eas strangulat trabēdo ad
peccata: vñ in p̄. Sicut nouacula acuta fecisti dolū. Mo
uacula em̄ acuta subtiliter radit t facile interficit et q̄ hoc

faciūt plati t clerici dicit dñs Nich. ij. Audite principes
iacob t duces domus isrl̄ nunq̄d vestru ē scire iudicū qui

odio habetis bonū t diligitis malū: qui violēter tollit p̄les
ez̄ desup̄ cis carnē t cox desup̄ ossibus cox t nō solū
hoc malū ibi faciūt amo p̄iora tverbo indigua. Hiere. ii.

Quid ē qd̄ dilectus meus in domo mea fecit scelerā mul
ta t̄. Ezch. viii. Fili bois: vides tu quid isti faciunt abho
minationes magnas q̄s dom̄ israel facit hic vt p̄cul rece
dam a sanctuario meo: t adhuc cōuersus videbit abomina
tiones maiores t̄. t ex hoc sequit̄ (vt) cōsecutiue (inueni
atur iniquitas ei²) i. talis plati vel clerici (ad odium dei) i. in
ipo. ii. reperiūt ille tres species de q̄b̄ dicit dñs Eccl. xij.

Tres species odunt aia mea: t aggrovor valde aie illow̄
pauperem sup̄b̄: diuine mendacē. senē fatuū t insensatus
paup̄ ē talis in sp̄alibus licet in tp̄alibus locupletat⁹: di
cat illud Zach. xj. Benedictus deus diuines facti sumus.

Apocal. iii. Dicis diues sum t locupletatus t nulli egeoz
neficiis qz tu es miser t miserabilis t paup̄ t cecus et nud⁹:
iste etiā paup̄ sup̄bus ē vñ in Cañ. In crassatus ē dilecti: s
t recalcitrauit t talen̄ odit dñs. Itē talis platus vel clerici
is ē diues mendax diues in tp̄alib̄ mendax apud deum

apud quē defigens manū t spondēs p̄ amico suo illaque
atus ē verbis oris sui: sicut d̄ Prover. vi. Nec facit qd̄ p̄
misit. Prover. xij. Nō inuenit fraudulētus lucrū. i. iudas
ei subitātā bois auris p̄au. Eccl. i. Accessisti maligne ad
dñm o iuda: t cor tuū piem̄ ē dolo t fallacia. Proverbio.
xxvi. Labijs suis intelligit inimicus cū in corde tractave
rit dolos. Item senex fatuus ē qui senis occupat locū: sed
fetui seruat ritū: senex in dignitate sed fatuus in ope. P̄t
etia hoc breuiter exponi de illis qui excusant peccata sua:
t legif sic (dixit iniustus) q̄ nee deo nec sibi nec primo nec

carni nec mūdo nec dyabolo reddit qd̄ suū ē (vt nō delin
quat in semetip̄o) vñ dicit se nō delinquere: t vere talis dī
cit iniustus qz iustus dicit contrariū. vñ Prover. xvij. Ju
stus in principio accusator est sui: vel sic (dixit et declinet
in semetip̄o) i. dicit q̄ si peccatū suū nō nocet nisi
sibi: sic dicit multi him illud. Job. xix. Nemper si ignorauis
meū erit ignorātia mearāt vos p̄ me engimū et arguitis
me opprobriis meis: et hoc facit q̄ (nō ē timor dei an̄ ocu
los eius) fin̄ qd̄ supra dictū ē: nō est deus in p̄spectu eius
et iō inquitate sunt vie eius in omni tpe. q. d. nō ē locus i fonte
cōfessionis qz deū nō habuit p̄ oculis. t hoc pp̄ hoc ac
cidit (qm̄ dolose egit in conspectu eius) i. in p̄scientia sua
vbi deus p̄spicit. q. d. nō veracē t diligenter discussit nec ex
ercevit cōscientiā suā. qz si hoc fecisset inueniſſet vñ timeret
t quid accusare deberet vñ dicit be. Hern. ad se humiliat
dūmib̄ viuacius inuenire p̄t aia quā si sc̄pam in verita
te inueniat tm̄ nō dissimulet: nec sit in sp̄u eius (dolose) et
go agit qui peccatū suū defendit: vel osciam suā negligē
ter inquit: t cū dei seruis debeat eē fit aduocat̄ dyaboli i
causa dyaboli p̄ sp̄m sanciū q̄ d̄ aduocatus p̄ petm Job.
xvj. Lū vener sp̄m paracitus arguet mundū de p̄tō: et
hoc facit (vt) cōsecutiue (inueniāt iniquitas eius ad odium)
i. ad vindictā sempiternā q̄ mō querit ad amore. i. ad ve
niā qz si mō p̄siteret et deberet dūmitteret dñs vnde in p̄.
Misericordia t veritas obviauerūt sibi. i. misericordia dei remittē
tis. et veritas p̄ tentis. sed si mō nō velit ostēdere veritatē
q̄ requirēt in cōfessione ad veniā. postea requirēt t inueni
ueniēt ad odium. qz tunc defensioni nō crit locus. t pp̄ter ac
cusationē aut confessionē nō sicut gratias s̄ puniet eternali
ter. vnde supra in p̄. Requirēt dñs t retribuet abundante
facientib̄ superbia. i. sup̄be excusantibus culpā suā v̄l (ad
odium eoz) qz oderūt eos q̄ corripunt eos. vnde Amos. v.

Odio babuerunt corripuentem in porta.

Clerba oris eius iniquitas et dolus: no
luit intelligere vt bene ageret.

Clerba oris eius Sup̄a ostensum ē q̄ malū est ab boi
nes. B

Mō s̄ his
q̄ videt de
um t nō u
met cuz: et
de bis q̄ nec
videt nec ti
met t ecō
verso.

2
Mō s̄ his
q̄ videt de
um t nō u
met cuz: et
de bis q̄ nec
videt nec ti
met t ecō
verso.

5

bis autem subdividit malum quod ab homine est. Primum est loqui malum: vñ dicit (vba oris ei?) i. iusti sunt (iniquitas) quo ad apta mala et dolus q ad occulta. Hiere. ix. Sagitta vulneras lingua eorum dolu locuta est. et i ps. Quid exacerbit ut gladiu linguas suas intenderunt arcu rem amara ut sagittarum i occultis im acutatim veraq aucte istaq notant illa duo mala lingue. s. aptu et occultu. Secundum malum est mala voluntas. i. voluntas scientia bonum ad faciendum aut malum ad declinandum. vñ sequitur (noluit intelligere ut bñ ageret) Joba. iii. Lux venit in mundu et dilexerunt hoies magis tenebras qd lucem. Zach. vi. Voluerunt attendere et auerterunt scapulam recedentes. ps. furor illius sum similitudinem serpentes sicut aspidis surde et obcuras aures suas. Tercium peccatum est stolidum malefaciendi: unde dicit.

Concupiscentiam meditatus est in cubili suo: astit omni vice non bone. maliciam autem non odiuit.

Concupiscentiae meditatur in cubili suo) ad lram: xl in cubili. i. corde. ps. Que dicitis i cordib vestris et i cu. ve. copo. et alibi i ps. Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in studiis suis. Quartu pcam est pensus in malu: vñ addit (astit). i. pensum pbiuit omni vice non bone. i. omni generi peccati ps. Si videbas furu currebas cum eo et cum adulteris portio- nentu ponebas: in hoc que vbo (astit) non solu nota f consensu p a ppositione qd coponit illud verbu s pseuerantia nota p li stent qd est alterz pponentium. q. d. ad alios ma lefacientes p pensum se inclinavit et illo pensu pseueravit. Quintu pcam est placetia peti. vñ subiungit (maliciam autem non odiuit) s dilexit vñ in ps. Dilexisti maliciam sup benignitate pcam a nolle carere virtus qd psentire eis vel pseuerare i eis multi ei qmque peccat vel pcam psentiret et in eo pseuerat qui p. t. vellit carere et in se et alijs odiuit peti. vñ dicit apls ad Roma. vii. Non qd volo hoc ago s qd odi illud facio.

Comune in celo misericordia tua: et veritas tua usq ad nubes.

Come in celo) Secunda ps supra ostendit malum esse ab hoie hic ostendit bonum et in hoib a deo vñ dicit (come in celo). i. i. viro iusto (est misericordia tua) et vocat h viros iustos celum et nubes et montes celum. qd p contemplatione pcam sunt secretorum dei. Nubes: qd pluvia doctrine simplicib effundit motes qd eminentes sunt p bonavitatem. Dicit ergo (come in celo misericordia tua). i. qd hoc celum fiat p contemplatione a tua misericordia est non a sua sapientia qd sicut dicit apls. ii. Corinth. iii. Non sum sufficiens cogitare aliqd ex nobis. qd a nob. s sus. n. ex deo est (et veritas tua) i. noticia veritatis tue vel amor vel efficacia veritatis tue qd est triplex veritas vite veritas iusticie vitas doctrine (venit usq ad nubes). i. pdcatorib reuelat ut ea populo pdcet p suae ciuitates et rurites i se vñ dñs dixit Ezecl. iii. Iudicet de ore meo verbu et annuncias eis ex me. tunc enim qd veritas usq ad nubes venit pte hymbrem doctrine dare. sum qd dñ dclias. est. qd replete fuerint nubes hymbre sup terram cf. fundit. alioquin sunt nubes sine aqua qd a vetis circuferuntur sicut dicit iudas in canonica sua. ppter hoc ostendebat apls se nubem plenam esse. Gal. j. dices. Notuz vobis facio fratres euangelium quod euangelizatum est a me. qd non est sum hominem. neq; enim ab homine accepi illud sed didici p reuelationem iesu christi.

Constancia tua sicut montes dei iudicia tua abyssus multa.

Constancia tua). i. iustificatio. qua iustificas homines facit eos (sicut montes dei) vel est (sicut montes dei). q. d. dei iustificatione habere et montes dei esse iniucem conuertuntur. i. non sunt montes in vita sancta nisi p tuam constanciam. i. iustificatione. i. gratia tuam iustificantem et si iustificant sunt montes vñ Roma. viii. Quos vocauit hos iustificauit illos et magnificauit. qd autem iustificiam vocam iustificationem non est absurdu cum dicat Apls Roma. iii. Consta deo p fidei iesu christi in omnes et super omnes qd credunt in eum non enim est distinctio omnes enim peccauerunt et egred gloriam dei iustificati gratis p gratia ipsius. vel p celum specialiter intelligunt plati per mu-

bes pdcatores p montes dei penitentes. qui p suerunt montes dyaboli. i. montes gelboe p subgiam et cumulum peccatorum. sed in penitentia sunt montes dei ventis tribulationis expositi non tamē moti radiis solis iusticie illustrati et sum hoc bene copert series littere (dñe in celo). i. in prelato (misericordia tua) quia plati debent esse misericordes. unde Proverb. xx. Misericordia et veritas custodiunt reges et roboratur clemencia thronus eius veritas autem necessaria est inibus. i. pdcatoribus. vñ primis pdcatorib dicitur est. Job. xv. Cum venerit ille sps veritatis docebit vos omnem veritatem vite: iusticie et doctrine. ideo sequitur (et veritas tua usq ad nubes) iusticia debet esse in montibus. i. in penitentibus. unde in ps. Iusticia et iudicium correctio sedis tue. id est anime iusti que est sedes dei. penitentia autem est correctio anime. unde sequitur (iusticia tua sicut montes dei) s possit quis dicere verum est qd hic bona gratia a deo sunt in quibusdam hominibus: s quare non in omnibus. ideo subiungit (iudicia tua abyssus multa). q. d. hoc nescit homo quia hoc est dñe de occultis iudiciorum tuis que sunt (abyssus multa). i. inscrutabilia et incomprehensibilia. unde ad Roma. xi. Altitudo divinitatui sapiet et sciens dei qd incomprehensibilis sunt iudi. cuius et inuenit. vie ei s. vel potest legi abyssus ex parte suppositus (abyssus) i. profunditas peccatorum que multa est) qd multi sunt vocati pauci vero electi est (iudicia tua) id est ex iudicio tuo elicit occulto sed tamē iusto. qd enim istos seruat a peccato et non illos iudicium dei est iustum. sed occultum ad lram duo sunt iudicia domini. primum fuit per aquam. secundum erit p ignem unde Dan. vii. Cum loqueretur de iudice dixit fluvius igneus rapidusq egrediebatur a facie eius et sunt abyssus ista iudicia. vñ ad Roma. ix. Miserebor cui voluero. ecce abyssus multa. Notandum est qd pter illa que supra dicta sunt plures sunt. pfectantes in nubibus qd pdcatores dicuntur nubes. qd notantur huius versibus.

Cpus nothis. pcul a terra mare linquit in ymbres. **C**solutus et tonitrus volat tenuata dat yrim. Idee. pfectantes conueniunt pdcatores: qui sepe pulsus est vento tribulosis. Item dicunt pulsii. quia non habent propria mansionem Job. xxxii. Lustrant cuncta p circuitu quoque eas id est nubes voluntas gubernantis duxerit. Itē pdcator est procul a terra p contemplationem et desiderium eternorum. Job. vii. Suspensus elegit anima. Item p contemplum temporalium Psal. iiij. Que retro sunt obliuiscens ad ea qd sunt priora extensis meipm. Item mare linquit id est amaritudinem mundi. iii. Reg. xvij. Ecce nubecula parua. qd vestigium hominis ascendebat de mari. Item in ymbres soluit sic et pdcator in ymbres lachrymarum ad irrigandam propria terram et doctrine ad irrigandam terram primorum. Job. xxvij. Qui ligat aquas in nubibus ut non erumpat pariter deorsum sed supple dent hymbrem tpe suo soluit etiam pdcator in tonitruis p communicationes. Job. xxvij. Si voluerit extende re nubes quasi tentorium suum et fulgurare lumine suo delus per. Eccl. xlj. Tunc tonitruis eius aspirabit vel liberabit terram. Item pdcator volat. Isa. xl. Qui sunt isti qui sunt nubes volat. et Deut. xxij. Magnificentia eius discurrunt nubes. et quod mirum. quia sicut diei in ps. Celeriter currit sermo eius. Item dat yrim. Gen. ix. Ponam arcum meum in nubibus celi. i. sacrā scripturā in pdcatoribus que est diversis sensibus decorata sicut yris diversis colorib. vel qd sicut ibi dicit yris est signum federis inter deum et hominem. tunc dat pdcator yrim quando reconciliat peccatores deo. ii. Cor. v. Redicit nobis verbum reconciliationis et posuit in nobis obisz reconciliationis.

Chomines et iumenta saluabis dominus quem admodum multiplicasti misericordiam tuam deus.

Chomines et iumenta) Supradictum est qd ex iusto iudicio dei tamē occulto malis hominibus non dat dominus bona gratia sed autem ut ostendatur qd deus non solu iustus est etiam misericordia ostendit. pfecta qd deus etiam malis hominibus de sua misericordia dat bona temporalia unde dicit (homines) id est electos ratione vententes (iumenta) id est reprobos irrationales.

Preachers assi milant nu bibus

Psalmus

onabiliter viuētes (saluabis dñe) tempali salute & copali: de qua salute dicit. iij. Reg. vi. Salua me dñe mi rex qui ait nō te saluet dñs tibi (quoadmodū). i. sicut (multiplicasti) misericordiam tuā deus. i. multiplicē ostendisti (homines) aut domini electi. Eccl. xxiiij. Nos aut greges tantū greges pascue mee homines estis (iumenta) dicuntē peccatores. Joel. i. Computuerunt iumenta in stercore suo. vel ad litterā (homines & iumenta) qz nō solum hominibus dat deus escam. s̄ etiā brutis animalib⁹. p. Qui dat iumentis escam ipsoꝝ tē. Math. vij. Respice volatilia celi quoniam nō scrunt neqz metunt. neqz congregant in borea & pater vester celestis pacat illa. nōne vos magis pluris estis illis vel totū potest legi in bono. vt dicant (homines) contemplatiū (iumenta) actiū. homo em̄ naturalē sursum aspergit iumentū decorum cōtemplatiū aut in celestibus occupant. actiū vero in terrenis. t dicit iumentū. q. iumentū quia actiū iumentū cōtemplatiū. t eoz onera portant & hos & illos saluasti dñe (quoadmodū multiplicasti misericordia tuā dñe) vere ab inicio mīdi magis & magis multiplicatae dei misericordia. Moe. ii. pmisit semen. tandem nobis de die filiū suis & cū eo omnia. vñ ad Roma. viii. Qui etiam p̄ pro filio nō peperat s̄. p̄ nobis om̄. tra. illū. qz nō etiam cū illo oia donavit. Dico q̄ (boies & iumenta saluabis). i. bonos & malos pascet in p̄nti sicut in p̄ma expositione dicū ē sed mali in hac corpali salvatione ponunt spem suam vñ Sap. v. Spes impīi quasi lamigo. boni autes non sperant in hac salvatione sed in spirituali. vnde sequitur.

Filiū autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt.

In crucis filii aut boim̄. i. rōnales rōne vtentes (in tegmine alarū tuarū sperabūt). i. in p̄tectione quā facis in alis tuis. i. in brachis sanitatis pte- cto et ele- uatō nra ē
xpi alis v̄l. Quoties volui cōgregare filios tuos quoadmodum gal. cōgre. pul. suos sub alis de hiis alis dñi Malachie. iij. Directur vobis timentib⁹ nomē meū sol iusticie. & sanitas i pennis ei⁹. in illis esti brachis xp̄i sic extensis ē sanitas qz ibi nos sanauit a p̄ctis uris nec solū p̄ crucē nos sanauit s̄ & nūc p̄tegit & erigit. h̄ em̄ duo ultima iuueniūt i alis qz ala. p̄tegit & ideo dicit h̄ (in regimine alarū tuarū) Itē ala facit volare de hiis duob⁹ dñi Isa. iij. Qui sperat in dño. h̄ ē in tegmine alarū ei⁹ mutabit fortitudinē. i. fortis erunt p̄ dy abolū. Ecce p̄tectione assūmet pennas ut aquile tē. ecce elevatio. de his aut duob⁹ cū primo qz ē sanitas cantat ecclēsia. nos aut gloriari optet i cru. do. n̄fri ie. xp̄i. i. q̄ ē salū vita & resurrecio nra salus q̄tū ad sanitatem vita q̄tū ad protectionē ab eo q̄ vult nos occidere. resurrecio q̄tū ad elevationē v̄l. p̄ alas itelligunt̄ duo testamēta v̄l. duo p̄cepta charitatis vel sapientia & obediēta vel misericordia & iusticia et & hiis oībus velant̄ sancti & p̄tegunt̄. p. Protegat in ve- lamento alarum tuarū. dicit q̄ sperabunt. sed nunqđ fru- stra. non: quia sequitur.

Inebriabuntur ab v̄bertate domus tue: & torrente voluptatis tue potabis eos.

De afflu- tia diuine fruitōis ac dulcedis i patria.
Inebriabūt ab v̄bertate dom⁹ tue) in futuro h̄ ē illa domus de q̄. i. Corin. v. Scim⁹ qm̄ si terrestris domus nra buri⁹ habitatiois dissoluat̄ domū nō manu factā eternā ha- bem⁹ i celis. hec inebriatio p̄signata ē Gen. xljin. ubi frēs ioseph biberūt inebriati sunt cū eo & ibi p̄mittit q̄ ioseph p̄cepit dispensatori domus sue. Introduc viros domū & occide victimas & istruē p̄iuū qz meū sunt p̄messuri meridi ci q̄d v̄bū nota⁹ dom⁹ v̄bertas dom⁹. t p̄s comedēdi & licet in domo illa nō solū inebriemur s̄ etiā satiemur edēdo sicut dñi Isa. xxv. Facit dñs exercitū omnib⁹ populi. Is in monte hoc cōiūnū pinguiū tē. tamen nō dicit h̄ ni si de inebriatione. s̄ in hoc cōp̄bendit etiā cōmissionem ppter facilitatē sumendi. p̄s em̄ erit potus & cibis. Can. v. Comedite amici & bibite & inebriamini charissimi. Eccl. xxiiij. Qui edunt me adhuc esurient tē. sed posset aliqđ di- cere inebriabūt. s̄ nō dupli potu uno amaro fū qd dñi Tren. iij. Repleuit me amaritudine inebriauit absinthio. vnde h̄ remouens p̄pheta subiungit (t torrente) non dolo-

ris amaritudinis (s̄ voluptatis tue). i. affluētia diuine fru- itonis (potabis eos) torrente dicit ppter abundantia & im- petuositatē nō qz transcat. vñ alibi in. p. Vocaē non tor- rens s̄ fluuius impetuoso vbi dñ fluuius impetus letifi- cat ciuitatem dei. i. ecclēsiā triumphantē. Genet. ii. Fluui⁹ egrediebat de loco vnluptatis ad irrigandū paradysum & vere non transbit torrens iste quia est fluuius de fonte p. cedens. vnde sequitur.

Quoniam apud te est fons vite: & in lumi- de tuo videbimus lumen.

Quoniam apud te est fons vite). i. vita indeficiens. Job. xiij. ego sum via veritas & vita. via non errans: veritas nō fal- lens: vita indeficiens. Job. vi. Si quis sit in veniat ad me & bibat. q. d. veniat ad fontē: s̄ qz multivolūt venire ad istū fontē s̄ vadūt ad cisternas dissipatas. i. ad mundi delicias p̄querēt dñs Iere. ii. Cū admiratione magna dicēs. obstu- pescit celi sup̄ hoc & porte celi desolamini rebementer di- cit dñs. duo em̄ mala fecit populus me⁹ me dereliquerūt fontem aque viue & foderūt sibi cisternas dissipatas q̄ p̄ti- nere nō valent aquas qz delicie & divitie & bonores buiūs mīdi effluit. & in estate. i. in tempe necessitatē vñ in morte offūno deficiunt. & quia in anima sunt duo. scilicet vita & sci- entia. ideo in hoc versu dicit. duo (qm̄ apud te ē fons vite) q̄tū ad vitā (t in lumine tuo videbim⁹ lumen) q̄tū ad sci- entiā. in te cognoscim⁹ te. Job. xvij. Hec ē vita eterna. vt co- te. ve. d. & quē mi. i. esum xp̄m ecce vita simul & sciētia. Job. i. vita erat lux boim̄ s̄ nō q̄ hoc prius loqui⁹ de vita q̄ de lumine. qz viuere p̄cedit videre. qd bñ innuit. Job. i. vb p̄mo dñ q̄ factū ē in ipso vi. erat. & postea addid. t vi. e. l. bo- minū.

Moralē plato puenit iste vñs & p̄cedens. qz talis dñ ē ē- re possit ei dici (inebriabūt ab v̄bertate dom⁹ tue). s̄. sub- diūt ab v̄bertate tripli & illā tripli cōdīa de qua Isa. iii. Nō suz medicus & in domo mea nō ē panis neqz vestime- tu nolite me constitutre p̄ncipem populi. nisi. n. sit medie- tūt sciat infirmos a p̄ctō curare & insi babeant panē & stan- tes possit p̄fortare & vestimentū & sciat p̄ frigidū ventum aq̄lōmis. i. tentatiōes dyaboli munire debē dicere. nolite me p̄stituere p̄ncipē. s̄ h̄ babeat gratiā curatiois panes p̄dicationis. vestes sancte p̄uersationis tūc subdit inebri- abūt ab v̄bertate dom⁹ ci⁹ h̄ aut nō sufficiūt si habeat in intellectu. s̄ etiā dñ b̄re affectū plenū dulcedine sp̄nali. ido subdit (t torrente voluptatis tue potabis eos). i. de pleni- tudine dulcedis dei quā i tuo corde possidere debes. vñ di- cit (tue) de bac plenitudine & dulcedine in p̄s. Memoriaz abundat̄ fuanitatis tue eructabit. sequit̄ (qm̄ apud te ē fons vite). i. fons q̄ ē vita bona. a q̄ fonte debet baurire s̄. di- citi diversa & p̄icularia exēpla sicut q̄ bauriūt de fonte. n̄ vñ totū fonte caput. s̄ q̄libet qd ei necessariū ē. & oēs satis iuuenit. ita dñ ēē i plato. vñ apls fontēvite se ēē oīdens di- cebat. ii. Lox. vii. Capite nos. s̄. q̄si fonte ad oia q̄vobis ne- cessaria sūt. t. i. ad Cor. ix. Oib⁹ oia fac̄t̄ suz vñs oēs salu- ficerē sicut aq̄ fonte nō ad vñs vñi accipit̄ s̄ ad mītos (t̄ lu. tuo vi. lu.). i. p̄ exemplūt doctrinā q̄ nos illūabīs. videbim⁹ lumen vñp̄ plati. n. sūt lumen p̄ qd dñt alij videre. Pbil. ii. Lucetis sicut luminari in mundo. Iere. xxiij. Qui dat solē in lumine dei. p̄ solē intelligunt̄ magni plati. bea- Her. Paradysum habem⁹ multo meliorē & longe delecta- biliorē q̄ primi parētes babuerūt & padysus n̄ rōs dñs ē ex hoc amēissimo padysis q̄tuoz fontes habem⁹. i. fontem mie. fontem sapientie. fontem gratie & charitati bauriam⁹ de fonte mie ad ablēdas culpas: aq̄s remissiois. de fonte sapiētie ad pacāndā futim n̄ram aq̄s discretionis de fonte gre ad irrigādas bonor̄ oper̄ plātas aq̄s devotionis que- ram⁹ de fonte charitati & p̄ciendis & coquēdas affectiones n̄ras aquas emulatiōis de q̄bus p̄pheta ait p̄caluit cor meū ita me & imeditatiōe tē. & alibi zelus dom⁹ tue tē. siq̄ dem ex dulcedine deuotōis diligis iusticiā et seruōe emu- latiōis odio habes iniquitatē & forte de hiis fontibus ad- buc in carne viuentib⁹ p̄s potū exhibuit i semetip̄o quin- tū qui est fons vite post hoc seculū reprimittens ad quez sūtēbat p̄pheta cum diceret sūtēt anima mea ad deū son-

Moralē plati. i. q̄b̄ma ē ē devenit.

Ip̄s̄ s̄p̄t̄ gadi⁹ d̄ q̄ fōcē q̄m̄ emanant̄

sem viuū. t forte ppter hōs quatuor fontes in quatuor locis vulneratus ē xps adhuc viue in carne ppter quintu cum iam tradidisset spiritū transforatus ē. viuebat adhuc quando foderunt ei pedes t manus ut nobis adhuc viue tibus quatuor fontes pserret ex scipio quintu vulnerus perit cū iam expirasset ut quintu fonte nob̄ post obitū apiret tunc facio cociso pecunia que latebat in p̄ciū nre redēptionis effudit. de hīs fontib̄ dicit Isa. vii. Mauricius aq̄s in gaudio de fontibus saluatoris.

D Effectus autē diuine misericordie multiplex. **H** ominis tam nobilis excelsa psalmatio. **G**ene. i. **F**aciamus bominem ad yma. n. t̄c. **C**reaturā omnī vniuersalis subiectio. p̄. **O**mnia subiecisti sub pedibus eius.

Post peccatū tam longanimitate expectatio. **S**apientie. xj. **M**isereris omnī quia omnia potes t dissimulas peccata bominū ppter penitentiam.

Clueri frequens t pia reuocatio. **I**sa. xxx. **A**ures tue audiens verbū post tergū monētis **C**an. vi. **R**euertē reuertē.

Redeūtis libēs t benigna suscep̄tio. **L**u. xv. cū adhuc lōge et̄ vidit illū pater suus t misericordia motus est t̄c.

Post redditū demēs t p̄ma correctio. p̄. **C**onsitabo in virga iniuitates eo misericordiam autē meā nō dispgam ab eo.

Captiu seu pditi copiosa redēptio. j. **C**oz. vj. **E**mpti estis p̄cio magno. j. **D**ef. j. nō corruptibilis auro t̄c. p̄.

E copiosa apud en redēm. t̄c.

In fine supabundans remuneratio. **M**ath. xxv. **E**usebre bone t fidelis. t̄c. **B**e. **H**er. Dilatet dñe misericordia tua terminos suos extendat funes attingat a fine usq; ad finē foriter t disponat omnia suauiter.

Pretende misericordiā tuā scientib̄ te et

tūsticā tuā his qui recto sunt corde.

Pretende supra oīdīt. p̄beta q̄ bona sunt a deo t mala ab hoīe. s̄ quia scire hic nō suffic̄t nisi dñs etiam nobis det illa bona q̄ ab ipo sc̄unt t a malo qd̄ a nobis ē nos custodiat. iō vtrūq; petit subdens (pretende dñe) t p̄ petit bona t inter bona p̄ petit gratiā p̄ueniente cū dicit (pretende) q̄ p̄ueniendo tende (misericordiā tuā). i. grām ex misericordiā tua nō ex meritis nřis (scientib̄ te). i. credentib̄ te nō aliū deum eē. a q̄ bona cieta pcedūt. t bñ dicit (misericordiam) q̄ si cut dñ. Ro. ix. **N**ō ē volētis neq; currētis b̄ dei miseritatis. ad **T**it. iii. nō ex opib̄ iusticie. q̄ se nos s̄ em̄ sua misericordiā saluos nos fecit t bñ etiā dicit (scientib̄) vnde **I**sa. xxvij. **P**opulū nō ē sapiēs. ppterē nō miserebit ei q̄ fecit illum secundo petit rectitudinē operādi: vñ subiungit (t iusticiā tuā). i. rectitudinē operādi p̄tēde (hīs q̄ recto sunt corde) q̄. d. eis q̄ recta volūt da fortitudinē vt qd̄ bñ volūt bñ p̄ficiat. hoc etiā. s̄. petierat in alio p̄. dices. **D**irige me in veritate tua. **E**t notandū q̄ ppterē iūgit (misericordiam scientib̄ t iusticiā rectis corde) q̄ sc̄ia nūl meremur. s̄ bona voluntate cordis meremur qd̄ ḡ dat scientib̄ misericordia ē. qd̄ rectis corde iusticia: q̄ merito dat. s̄ quia bonū cito perdit quod custos virtutū humilitas non custodit. **J**ob. iij. **P**tit humilitatē dicens.

Non veniat mihi pes superbie: t manus peccatoris non moueat me.

Supbia q̄. **N**ō veniat mihi pes superbie) t bñ hoc p̄ p̄dicta duo. sc̄ilicet post sciā t virtutē dñ. q̄ ex sciā t virtute solet venire superbie: q̄ vt dicit Greg. Difficile ē magna agere t dñ magnis opinionē nō hīc. t dicit (nō veniat) q̄ supbia accidētalis ē. vñ **E**ccli. x. **N**ō ē creata hoīb̄ supbia. t p̄ legi (pes superbie) intrāsitu q̄ supbia ē pes q̄ recedit a deo t q̄ iurū p̄ dñ. vñ **J**ob. xv. **E**currit aduersus deum erecto collo t pingui ceruice armatus ē t hīc pedem superbie ē habē pedē inflati qd̄ pūlosū ē nobis peregrinis vel (pes superbie) transitū. t sunt duo pedes superbie. s̄. diuitiā affluētia secularis potentia t licet dicāt pes in singlari. tamen. p̄ vitro q̄ supponit in hac negatione nō veniat mihi pes superbie. **N**egatio. n. p̄posita totū negat quarto petit liberari a tentatione dyaboli. vñ subiungit (t manus). i. opatio seu impulso. i. tentatio pulsans (pctōris). i. dyaboli q̄ antbono-

matice dicit pctōr (non moueat me) de loco meo q̄ ē deus p̄ peccatū p̄. **Q**ui tribulat me exultabunt si motus fuerō. **E**ccli. x. **S**i sp̄us potestatē habentis ascēderit sup te locus tuū ne dimiseris. t̄c. **E**t notandū q̄ dyabolū pulsat in tētatione mouet in peccati p̄sensu v̄l opatione. ligat in p̄suetudine p̄cipitat in morte. **I**tē (manus) dyaboli sunt omnes pctōres apti p̄ q̄s dyabolū mouet animos q̄n p̄ eos ad peccatum inducunt. Item nota bic q̄ dñ (supbie) p̄ abstractuz t dicit (pctōris) p̄ p̄cretū in quo notaē omne peccatuz esse: aut sp̄niale aut corpale. t quare petat q̄ nō veniat sibi pes supbie ostendit cum subiungit.

Cibi ceciderunt qui operantur iniuitatē expulsi sunt nec potuerunt stare.

Cibi. i. in pede. i. p̄ pedes supbie (ceciderūt q̄ operāt iniuitatē). i. dyabolū t adam q̄ fuerūt actores iniuitatis t loquē s̄m mindū luctatoris cū dicit (nō veniat) t̄c. t post ibi (ceciderūt). q. d. luctā babeo p̄ dyabolū s̄ peto dñ (vt nō veniat mihi pes supbie). i. vt dyabolū nō inectat mihi pedē suū q̄ ē supbia. i. q̄ nō faciat mihi le iābeth. qz (ibi). i. p̄ illū pedē (ceciderūt q̄ operant iniuitatē) qz dyabolū deceptiōne supbie cecidit. vñ **L**uc. x. **C**idebā latbanā. q̄ fulgur de celo cadente t qz isto iābeth cecidit. eo luctatē cū homine t cecidit hō in p̄cū. **G**en. iiij. **Q**n̄ dicit eritis sicut dij scientes bonū t malū. t bñ de hoīe t dyabolo dñ q̄ opātē iūq; tātē. oīs. n. iniūq; sp̄petrat aut ex corruptiōne nature quaz p̄ adam incurrim̄. aut ex suggestiōne dyaboli aut ex v̄troc̄ (expulsi sunt) de celo dyabolū t de paradyso bō (nec potuerūt stare). i. resistere q̄n expellerē: v̄l (nō potuerūt stare) postmodū in sua. i. ad statū suū de quo ceciderunt redire. dyabolū. n. nunq; redibit. hō aut̄ reddit ad gratiā t postmodū ad gloriā. nō sua v̄l imo grā dei t ita breuiter cōcludit intentionē bñ. p̄. **Q**m̄ bona non sunt ab hoīe s̄ a deo. mala aut̄ ab hoīe t dyabolo t ideo petit q̄ non veniat sibi pes supbie. q̄ nō possit p̄ se resistere cū dyabolū et post bō ibi ceciderūt. vnde dicit Greg. Quid celo securius. qd̄ paradyso iocundius. t tamē dyabolū de celo t adam cecidit de paradyso.

Psalmus XXXVI P̄. vij.

An̄. **O**li emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniuitates.

Moli emulari **L**itulū p̄. **d**avid. **L**itulus p̄. supra ostēdit oīa bona cē a deo. b̄ aut̄ oīdīt nō esse curandū de t̄pali bus t monet ve sp̄tis trāsitorū. sola eterna diligamus t scribis p̄ imperfectū alphabētū. qz istū nūc pūulos nec inuidēt vel indignēt. p̄spēritati maloz. qz sicut dñ. **J**ob. v. p̄. uūlū occidit huīdia. **I**tē ne illā appetat. **D**rouer. j. **U**sc̄q; pūuli diligitis infantiā t stulti ea q̄ sibi sunt noxia cupiat. **M**odus tripartit̄ ē. p̄. p̄ monet. p̄beta vel ecclia in cui p̄sona loquit̄. ne de flore maloz indignēt alicjs neq; imite tur eos: s̄ in dñō a q̄ cūcta bona sp̄s ponat. secundo ostēdit malos torq̄n̄ inuidia sup bonos ibi (obsruabit peccator iustū) tertio oīdīt iustū nūnq; desen. t interserit de penis maloz. t p̄mīs bonoz addens etiā exhortationes ibi (uniorū sui) primo ergo monet ne vīlo flore maloz idigne mur dices (**M**oli emulari) emulari. i. indignari (i malignantib̄) i. malignantē ardentib̄ v̄l igne auaricie t luxurie. de q̄ **M**ich. vj. adhuc ignis i domo ipij. t p̄. sup̄cecidit ignis t nō viderū sole. **E**mulari aut̄ dñ q̄tuor mōis. vnde versus. **E**mulor idignor. amor. subseq̄r. i. imitor. inuidore q̄. vel sic. **E**mulus inflat̄. amat inuidet. ac imitat̄. **E**mulor aut̄ sumit̄ b̄ p̄ indignari vel etiā p̄ inuidere sumit̄ p̄ amare. j. **C**oz. xij. **E**mulamini charismata meliora. j. **C**oz. xij. **E**mulor. n. vos dei emulatione. sumit̄ p̄ subsequi v̄l imitari **D**rouer bi. ij. Me emularis hominē in iustū. nec imiteris vias eius sumit̄ p̄ inuidere. **N**umeri. xj. **Q**uid emulari s̄ p̄ me. t. j. **R**eg. j. vbi dñ q̄ fēnēna erat emula anne. sunt aut̄ quatū. or in tempali p̄spēritate quare nō debemus emulari. i. indignari vel inuidere illis qui florent in hoc mundo s̄ magi cōpati eis. prima q̄ tempalia danc̄ eis in deceptiōne. p̄. **E**runtamē ppter dolos posuisti eis deicisti eos dñ allcuāre tur. **S**ap. xiiij. **D**ei in oīdū facie sunt t̄ in tentatione aī bo

Emulor de! q̄tuor mōis